

I NIEDZIELA ADWENTU – 27 LISTOPADA, 2005

Pierwsza niedziela Adwentu jest początkiem nowego roku kościelnego. Zwróćmy uwagę na charakterystyczne określenie początku nowego roku – Adwent. Słowo to wywodzi się z języka łacińskiego i znaczy przyjdzie. Ale ważniejsze jest to, że ten okres odzwierciedla całą historię zbawienia. Przypomina dawne oczekiwanie na obiecane Mesjasza. Równocześnie przywołujemy Jego ostateczne przyjdzie – w chwale na końcu czasów.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela, 27 listopada

14:00 – + Marianna Para (20 rocz. śmierci) – syn z rodziną

Niedziela, 4 grudnia

14:00 – Dziękczynna z prośbą o Boże błog. i wszelkie potrzebne łaski dla Izabelli Niedziałek w 1 rocz. urodzin – rodzice z rodziną

16:30 – + Jadwiga Gembiec (1 rocz. śmierci) – Elżbieta Galazka

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE MSZA ŚW. W NORCROSS

W przyszłą niedzielę, 4 grudnia zostanie odprawiona Msza św. o godz. 16:30 w Norcross.

SPOTKANIE MODLITEWNE

Nabożeństwo wynagradzające Najśw. Sercu Jezusa i Niepokalanemu Sercu Maryi zostanie odprawione w I Piątek miesiąca, 2 grudnia. Msze św. o godz. 21:00 oraz o 1:00.

BAL SYLWESTRA

Polski Apostolat serdecznie zaprasza na Bal Sylwestrowy dnia 31 grudnia od godz. 21:00 do 2:00 do sali Parafialnej. Informacja, rezerwacja:

Elżbieta Sobolewska, tel. 678 442 – 9020;

Irena Janewicz, 678 714 – 0553;

Marzena Dudziak, 770 717 – 7323;

Elżbieta Krawczyńska 770 448 – 5222

(dzwonić po godzinie 17:00).

ADWENT

Dzisiejsza niedziela rozpoczyna nowy okres liturgiczny – Adwent. Poprzez ten czas mamy przygotować się do świąt Bożego Narodzenia, podczas których wspominamy pierwsze przyjdzie Jezusa na ziemię oraz jest to czas przygotowania do powtórnego przyjdzie Chrystusa Pana na końcu czasów.

Cechami charakterystycznymi w tym okresie się : Roraty – Msza św. sprawowana ku czci Najświętszej Maryi Panny; świeca – symbol Jezusa Chrystusa oraz wieniec adwentowy z czterema świecami odmierzający upływający czas Adwentu.

OKRES ADWENTU

Okres Adwentu nie jest historycznym odtworzeniem, wspomnianiem tylko, dawnych oczekiwań na Mesjasza. W liturgicznym przeżywaniu Adwentu we wspólnocie Kościoła uobecnia się doświadczenie wiary Izraela. Jest ono trwałym i żywym dziedzictwem w naszej chrześcijańskiej wierze. Łączy nas tęsknota za bliskością Boga. W szczególny sposób dotyczy to tych, którzy cierpią na nieobecność Boga w swoim życiu. Adwent przywołuje wszystkie ludzkie tęsknoty za Bogiem bliskim i miłującym. Dlatego każdy z nas jest w nim obecny. Przeżywamy czas adwentowy po raz kolejny w życiu. Czy tym razem może nam przynieść coś nowego? A czy bardzo tego pragniemy? To czas obietnicy, której spełnienie zależy od naszej otwartości, od szczerości pragnienia spotkania z Bogiem. Jeżeli naprawdę tego oczekujemy, to rodzi się w nas nowa modlitwa, adwentowa: Oto w roku Twego Kościoła, Boże mój, znowu nastał Adwent. Znowu wypowiadamy modlitwy tęsknoty i wyczekiwania, śpiewamy pieśni nadziei i obietnicy. I ciągle cała udręka i cała tęsknota, i pełne wiary oczekiwanie skupiają się w słowie: Przyjdź! Cóż za dziwna modlitwa! Przecież już przyszedłeś i rozbiłeś swój namiot wśród nas, dzieliłeś nasze życie z jego małymi radościami, jego długim dniem codziennym i jego gorzkim końcem. Czyż swoim „Przyjdź” mogliśmy Cię zaprosić do czegoś więcej niż do tego? (...) A jednak modlimy się: Przyjdź! A jednak słowo to wychodzi tak samo z głębi naszego serca, jak kiedyś z serca patriarchów, królów i proroków, którzy Twój dzień z dala tylko widzieli i błogosławili go. Czy tylko obchodzimy pamiątkę Adwentu, czy też ciągle jeszcze jest Adwent?

KOLEKTA

Składka z ostatniej niedzieli – \$596.00.

Serdeczne – Bóg zapłać!